

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 177/2015
25.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Л. и др, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А. – адвоката Љ.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К бр. 597/12 од 02.09.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.238/14 од 13.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 25. фебруара 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А. – адвоката Љ.А. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К бр. 597/12 од 02.09.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.238/14 од 13.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К бр. 597/12 од 02.09.2014. године, окривљени М.Л. и Б.А. оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за која дела су им применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречене условне осуде, тако што су окривљенима утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом, према окривљенима је на основу члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у периоду од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Истовремено, окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате солидарно износ од 45.970,00 динара, а на име судског

паушала износе од по 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.238/14 од 13.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.А. – адвоката Љ.А., а пресуда Основног суда у Сремској Митровици К бр. 597/12 од 02.09.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.А. – адвокат Љ.А., због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП) и повреде одредаба Законика о кривичном поступку, не наводећи конкретно о којим се повредама ради, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Б.А., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) и повреде одредаба Законика о кривичном поступку, с тим што не конкретизује у чему се ове повреде састоје, док суштински, у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да је окривљени Б.А. критичном приликом својим возилом прешао из десне коловозне траке у леву, како би избегао контакт са наилазећим возилом марке ..., које му је долазило у сусрет из супротног смера, те указивањем да ни првостепени, а ни другостепени суд, нису правилно ценили налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке С.А., нити су у побијаним пресудама изнети разлози због чега је одбијен доказни предлог одбране да се одреди поновно, односно допунско саобраћајно-техничко вештачење.

Из изнетих навода, дакле, произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуног утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима и браниоцима окривљених, те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.